

Nr 1010

Av herr **Werbros**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 110, angående vissa anslagsfrågor rörande försvaret för budgetåret 1967/68.*

Kungl. Maj:t har i proposition nr 110 bl. a. föreslagit att den nu gällande organisationen beträffande utbildningsavdelningarna vid arméns förband, som direkt underställd förbandschefen utgör stabs- och verkställighetsorgan, skall ändras så att utbildningsavdelningarna får ställning som ett renodlat stabsorgan. Verkställighetsuppgifterna skulle överföras till bataljonerna. Det innebär att den centrala befälsgruppen som nu utgör verkställighetsorganet inom utbildningsavdelningen kommer att utspridas på bataljonerna och bli underställd bataljonschefen. Den nuvarande organisationsformen innebär att förbandschefen kan utnyttja dessa kvalificerade instruktörer på de platser inom förbandets utbildnings- och övningsverksamhet där de arbetar på effektivaste sättet. Man kan befara att den föreslagna omorganisationen kommer att medföra att de inte kan utnyttjas effektivt och kanske även erhåller okvalificerade arbetsuppgifter.

Chefen för armén framhåller i sitt remissyttrande att centrala befälsgruppens uppgifter inte är begränsade till befälsutbildningsbataljonerna. Gruppen måste i minst lika stor utsträckning tas i anspråk för utbildning vid övningsbataljoner och repetitionsövningsförband. Regementschefens stabsorgan för utbildningsfrågor torde vara den instans som bäst kan överblicka det samlade behovet av centrala befälsgruppens medverkan i utbildningsarbetet. Gruppen bör därför principiellt i likhet med målplutonen lyda under utbildningsavdelningen och ställas till bataljonschefs (repetitionsövningsförbandschefs) förfogande för viss tid eller uppgift.

Det måste förutsättas att chefen för armén bygger sitt yttrande på de positiva erfarenheter som erhållits vid arméns förband under den tid den nu gällande organisationen tillämpats, varför skäl inte torde föreligga för den organisationsändring som departementschefen förordar.

I propositionen upptas även frågan om kompanichefs och ställföreträdande kompanichefs kompetens vid placering i fredsorganisationen. Departementschefen hänvisar till 1960 års befälsordningsbeslut, innebärande att kompanichefer och kompanichefers ställföreträdare i fredsorganisationen skall inneha formell kompetens för krigsplacering som bataljonschef. Detta torde enbart gälla kompanichef. Ställning har inte tagits till ställföreträdaren. Det skulle vara mera ändamålsenligt att den som har formell

kompetens att krigsplaceras som kompanichef placeras som ställföreträdande kompanichef i fredsorganisationen. Det torde vara av stor betydelse att den personal som krigsplacerats som kompanichef redan under fredstid kommer i kontakt med problemen på kompanieplanen. Genom att redan i fredstid vara placerad som kompaniechef ställföreträdare kommer säkerligen en övergång till att fungera som kompanichef vid krigsförband att bli smidigare. Denna fredsplacering innebär även att praktisk erfarenhet erhålles efter den teoretiska utbildning som erfordras för kompetens för krigsplacering som kompanichef.

Under hänvisning till vad som ovan anförts får jag hemställa,
att riksdagen måtte besluta

1. att nuvarande organisation med utbildningsavdelningarna vid arméns förband såsom stabs- och verkställighetsorgan bibehålles,
2. att officer och underofficer, som innehar formell kompetens för krigsplacering som kompanichef, i fredsorganisationen placeras som ställföreträdande kompanichef.

Stockholm den 14 april 1967

W. Werbro (fp)